

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a meghatalmazott (felperesi képviselő címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) **felperesnek**, dr. Hársasi Tibor kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen helyettesítési díj megfizetése iránt indított perében a Budapesti Környéki Törvényszék 35.M.70.119/2020/14. számú ítélete ellen a felperes által 15., az alperes által 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 149.200 (száznegyvenkilencezer-kettőszáz) Ft fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

- [1] A felperes 2008. július 1-jétől 2019. június 18-ig állt az alperes alkalmazásában közalkalmazotti jogviszonyban, gondnok munkakörben. A felperes kinevezéskori, majd 2011. május 26-i és 2013. július 25-i munkaköri leírása szerint a felperes munkaköri feladatát képezte a rendőrkapitányság gépjárműállományának karbantartása, szervizelése, a kapitányság működési feltételeit biztosító, szakszolgálati feladatokhoz kapcsolódó eseti anyagmozgatási munkálatok (bútor, nyomtatvány), fűtési időszakban a fűtési rendszer működtetése, ellenőrzése, a kapitányság épületének karbantartása, a szükséges javítások, hibák elhárítása, az udvar, parkoló karbantartása, szezonális fűnyírás, bokormetszés, jégmentesítés, hólapátolás, üzemzavar esetén munkaidőn kívül is hibaelhárítási feladatok ellátása, a rendőrkapitányság napi postaküldeményeinek postahivatalba vitele és hozatala és szolgálati gépjárművel hetente két alkalommal a takarító személyzet őrsőkre eljuttatása, valamint anyag, eszközbeszerzés és annak célállomásra eljuttatása.
- [2] A felperes a gondnoki, karbantartási, kazánkezelői, kertész, kézbesítői és gépjárművezetéssel együtt járó feladatait a közalkalmazotti jogviszonya kezdetétől folyamatosan ellátta. A felperes 2017. márciusától kazánkezelői feladatokat nem látott el, gondnoki, a kapitányság épületét érintő karbantartási és kertészeti feladatai jelentősen csökkentek, azok elvégzését közfoglalkoztatott is segítette. Karbantartást a rendőrőrsőkön és a gépjárművekkel kapcsolatban továbbra is végzett.

Postai kézbesítést a gépjárművezetést is beleértve naponta kb. 30 perc időtartamban végzett. Ezen túl heti két alkalommal, eseti jelleggel gépjárművel irat, anyag, eszköz és személyszállítást végzett, átlagban 30-35 órát vezetett. A perbeli feladatok ellátására az alperes karbantartó, kazánkezelő, kertész, kézbesítő és gépjárművezető munkakörben más személyt nem foglalkoztatott. Az alperes perbeli időszakban hatályos kollektív szerződése a helyettesítési díj mértékét a helyettesített dolgozó havi illetményének 10-50%-ának időarányos részében határozta meg. A felperes az alperesnél 2019. április 18-ig végzett munkát.

Kereset és ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében 2016. február 1-jétől 2019. április 18-ig terjedő időre 1.865.700 forint helyettesítési díj és ezen összeg után 2017. október 1-jétől járó késedelmi kamatok megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozásképpen előadta, hogy gondnoki munkakörében a munkakörébe nem tartozó gépjárművezető, karbantartó, kazánkezelő, kertész és kézbesítői feladatokat is ellátott, melyek eltérő képzettséget igényeltek, más felelősséggel jártak együtt és munkakörének jelentős részét tették ki. Hivatkozott a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek (a továbbiakban Kjt.) a belügyminiszter ágazati irányítása alá tartozó egyes szerveknél történő végrehajtásáról szóló 37/2011. (X.28.) BM rendelet 1. számú mellékletére, ami egyértelműen elhatárolja ezeket a munkaköröket a gondnoki munkakörtől. Előadta, hogy a Kjt. szabályrendszerében kapcsolt munkakör nem létezik, a hivatkozott feladatok a felperes 5243 FEOR számú épületgondnoki munkakörébe nem tartoztak bele. Önmagában azáltal, hogy az alperes a munkaköri leírásban rögzítette ezeket a feladatokat, azok nem váltak a gondnoki munkakörbe tartozó feladattá, mivel az alperesi munkáltató csak az adott munkakörön belül határozhatja meg a közalkalmazott munkaköri feladatait, a jogszabályban szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A Kjt. 24.§ (1) bekezdése alapján a követelt helyettesítési díj mértékét az adott évben irányadó garantált bérminimum 30 %-ában határozta meg.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozásképpen előadta, hogy a felperes gondnoki munkakörébe tartoztak a karbantartói, kazánkezelői és kertészi, anyagmozgatási, fűtési rendszer ellenőrzési, anyagbeszerzési, gépjármű karbantartási feladatok. Ezeket a felperes munkaköri leírása tartalmazta, azokkal a felperes tisztában volt, és a feladatokat 11 évig ellátta anélkül, hogy problémát jelzett volna. A BM rendelet nem határozza meg az önállóan nevesített munkakörök tartalmát. Elismerte, hogy a postahivatali kézbesítői feladatok nem képezték a gondnoki munka szerves részét és, hogy a gépjárművezetés és kézbesítés más munkakörbe tartozó feladatot jelent, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy postára átlag heti 3-4 alkalommal ment a felperes, ami alkalmanként a gépjárművezetéssel együtt kb. 30 percet vett igénybe, így az havi átlagban legfeljebb néhány óra volt. A gépjárművezetéssel felmerült feladatok meghatározását nehézkesnek találta, mivel annak jelentős része a gondnoki feladatok teljesítése, például anyagbeszerzés érdekében történt. Gépjárművezetésre havi átlagban 30-35 órában kerülhetett sor. Hivatkozott arra is, hogy a kazánberendezés javítását és jelentős karbantartását megbízott vállalkozók látták el, 2017. márciusától pedig a rendőrkapitányság új épületbe költözése miatt a felperes karbantartói, kazánnal kapcsolatos munkái megszűntek. Kertészeti munkákat időszakosan, néhány havonta végzett, ezt a munkát jelentős részben közfoglalkoztatottak látták el. Az összecszerűséget is vitatta és hivatkozott a követelés eltúlzott mértékére. Előadta, hogy a felperes nem gondnoki munkát 10 %-ot el nem érő mértékben végzett, ezért helyettesítési díjra nem jogosult, de legfeljebb a garantált bérminimum 10 %-a állhat arányban a többletmunka mértékével. Előadta azt is, hogy a felperes végzettsége alapján karbantartó, kazánkezelő, kertész munkakörök ellátására nem alkalmas.

Az elsőfokú bíróság döntése

- [5] Az elsőfokú bíróság 619.950 forint helyettesítési díj és kamatai megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Utalt arra, hogy a perben a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 265.§ (1) bekezdése alapján, a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a munkakörébe nem tartozó többletfeladatokat látott el, ami jelentős többletmunka végzéssel járt. Nem volt vitatott, hogy a felperes a gondnoki munkakörében folyamatosan ellátta a karbantartó, kazánkezelő, kertész, kézbesítő és gépjárművezetéssel együtt járó feladatokat is. Utalt a Kjt. 21.§ (3) bekezdésére és arra, hogy a kinevezési okmány kötelező tartalmi eleme a közalkalmazott munkaköre, de a munkaköri feladatokat a munkaköri leírás rögzíti, amelyben a munkáltató egyoldalúan határozza meg az ellátandó feladatokat. Ugyan a 37/2011. (X.28.) BM rendelet a felperes által ellátott feladatokat külön munkakörökként feltüntette, azonban a munkaköri feladatok körét nem határozta meg. Ezért a munkakörre vonatkozó kógens jogszabályi előírás az alperest a gondnoki munkakörbe tartozó feladatok megállapítása során nem korlátozta. Hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.516/2017/4.számú eseti döntésében foglaltakra és arra, hogy a 65/2011. (XII.30.) BM rendelet - szemben a perben alkalmazandó BM rendelettel - az adott munkakörre kógens módon meghatározta az ellátandó feladatok körét is. Megállapította, hogy a Kjt. 21.§ (1) bekezdése, a Kjt. 2. § (3) bekezdése és 24.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény rendelkezései alapján a munkakör módosításához írásbeli alakíságot rendel a törvény. E körben azonban hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.892/2016/10. számú döntésében foglaltakra, mely szerint a munkaszerződésben nem szereplő, a felek szóbeli megállapodása alapján huzamosabb időn keresztül ellátott feladattal a munkavállaló munkaköre módosul, amit nem érint a munkaszerződés írásbeli módosításának hiánya. Ebben a körben ugyanis nem a munkakör megnevezésének, hanem a hosszabb időn keresztül, ténylegesen ellátott feladatoknak volt jelentőségük. Utalt arra, hogy a felperes munkaköri leírása a kinevezésétől kezdve tartalmazta a hivatkozott munkaköri feladatokat. A felperes saját nyilatkozata szerint a szezonális jellegű fűnyírás, lombösszehúzás, kazánkezelői munkán kívül feladatait havi rendszerességgel látta el. Elismerte, hogy 2017. márciusától a kazánkezelői munka megszűnt, állította, hogy postai kézbesítést naponta kb. 30 perc időtartamban végezte, továbbá heti 2-3 nap szállított iratokat, anyagokat, eszközöket gépjárművel. Mivel a felperes ezeket a feladatokat kinevezésétől egészen 2017-ig, illetőleg a jogviszonya megszűnéséig tartósan, rendszeresen ellátta anélkül, hogy azokat kifogásolta volna, saját előadása szerint is azokat szívesen csinálta és nem érezte megterhelőnek, ezért a munkaköre a felek szóbeli megállapodása alapján módosult.
- [6] Ugyanakkor az alperes a perben (ellenkérelmében és a 7. számú jegyzőkönyvben) elismerte, hogy a kézbesítés és a gépjárművezetés más, a gondnoki munkakörtől eltérő munkakörbe tartozó feladatot jelent. Erre tekintettel a bíróság vizsgálta, hogy ezen feladatok ellátása jelentett-e jelentős többletmunkát. A postai kézbesítés 2017-től munkanapomként 30 percet vett igénybe a gépjárművezetéssel együtt. A felperes a gépjárművezetéssel összefüggésben havi 100 órát állított, ezen tényállítását azonban nem tudta bizonyítani. A tanúk elmondták, hogy a felperes általában heti kétszer végzett kézbesítési feladatot Budapestre, kedd és csütörtöki napokon. Az elsőfokú bíróság a felperes gépjármű menetleveleinek becsatolására vonatkozó bizonyítási indítványát a Pp. 220.§ (7) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyta, mert az alperes már az ellenkérelmében is vitatta a felperes által meghatározott gépjárművezetéssel töltött időt. Ezért nem valós, hogy csak a tanúvallomásokot követően vált indokolttá a bizonyítási indítvány előterjesztése, a felperes bizonyítási indítványa elkésett. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok alapján a gépjárművezetés

időtartamát a felperesi állítással szemben az alperes által elismert havi 30-35 óra időtartamban fogadta el. Az elsőfokú bíróság azt is értékelte, hogy 2017. márciusát követően jelentősen kiüresedett a felperes gondnoki munkaköre és a feladatai ellátását nem érezte megterhelőnek, továbbá, hogy a gépjárművezetés és a kézbesítés nyilvánvalóan nagyobb felelősséggel járt együtt. Ezért az elsőfokú bíróság szerint ezen feladatok ellátása után a felperes a garantált bérminimum 10%-ának megfelelő mértékű helyettesítési díjra jogosult.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [7] Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.
- [8] A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelemnek történő helyadást, másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság a Kjt. 24.§ (1) bekezdését jogszabálysértően értelmezte. Tévesen állapította meg a bíróság, hogy az alperes elismerésén alapul az, hogy kizárólag a kézbesítői, gépjárművezetői feladatok azok, amelyek a felperes munkakörébe nem tartoznak, és a kertész, a karbantartó, a kazánkezelő feladatok a felek szóbeli megállapodása alapján a felperes munkakörének részét képezték, ezzel a felperes kinevezése módosult. Az elsőfokú bíróságnak a munkakör szóbeli közös megegyezéssel való módosítására vonatkozó okfejtése ellentétes a bírói gyakorlattal és a Kúria Mfv.II.10.179/2014/4. számú határozatában szereplő azon jogi állásponttal, hogy a munkaköri leírások kiegészítésében az új, más beosztáshoz kapcsolódó feladatok nem lesznek a felperesi munkakörbe tartozóak és ez nem minősül a kinevezés közös megegyezéssel történő módosításának sem. A Kúria ítélezési gyakorlata következetes abban, hogy a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. E körben a felperes hivatkozott az Mfv.II.10.516/1017. számú határozatban foglaltakra. Az alperes a felperest gondnoknak nevezte ki, így sorolta be és ez alapján határozta meg az illetményét, ám ténylegesen ettől eltérően foglalkoztatta. Az egyéb feladatok azonban eltérő munkakörbe és besorolásba tartoztak, miután a 37/2011. (X.28.) BM rendelet 1. számú melléklete a gépjárművezető (B-D), a karbantartó, kazánkezelő (B-D), a kertész (B-D), illetve a kézbesítő (A) munkaköröket önállóan is nevesíti, ahhoz eltérő képzettséget és felelősséget követel meg. Az alperes, mint minden munkáltató szabadon csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg a közalkalmazott munkaköri feladatait. A felperes gondnoki munkakörének FEOR száma is bizonyítja a karbantartó, a kazánkezelő és a kertész munkaköröktől való eltérést, ezek ugyanis más FEOR számú munkakörök. Az átmeneti jelleg hiánya sem érinti a helyettesítési díjra való jogosultságot. A logika szabályai szerint, amennyiben már az átmeneti jelleg is helyettesítési díjat eredményez, akkor a tartós feladatellátás esetén sem lehet ezt kizárni. E munkakörökhöz tartozó jelentős többletmunka egyértelműen megállapítható. Az elsőfokú bíróságnak a kapcsolt munkakörre vonatkozó utalása teljességgel alaptalan. Az alperes állományaiba a hivatkozott BM rendelet 6.§-a alapján az 1. számú melléklet egyértelműen rögzítette az alperesnél létező munkaköröket, azokhoz eltérő végzettséget előírva, eltérő felelősséget, besorolást, illetményt teremtve és különböző feladatokat sorolva. Ez kettős munkakör létesítését nem teszi lehetővé, ez a teljes besorolást alaptalanná tenné. A közszférás foglalkoztatásban ugyanis a munkakör az alapja a besorolásnak és az illetménymegállapításnak, ez nem lehet alku tárgya. Miután a munkavállalói igények az általános elévülési időn belül érvényesíthetők, ezért az, hogy a felperes nem kifogásolta a többletfeladatot korábban, a hátrányára nem értékelhető. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróságnak a Kjt. 24.§ (1) bekezdésétől eltérő értelmezését az anyagi pervezetés körében kellett volna a felekkel megosztania, figyelemmel a Pp.

237.§ (1) és a (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra. Ezek elmulasztása olyan lényeges eljárási szabályszegés, mely az ügy érdemi elbírálására is kihat. Az elsőfokú bíróság a Kjt. 24.§ (1) bekezdésében szereplő feltételeket tévesen értelmezte, ezért a helyettesítési díj mértékét a karbantartó, kazánkezelő és kertész feladatok figyelembevételével kellett volna az elsőfokú bíróságnak megállapítania.

- [9] Az elsőfokú bíróság továbbá tévesen állapította meg, hogy a menetlevelek becsatolására vonatkozó alperesi bizonyítási indítvány elkésett volt, és azt tévesen hagyta figyelmen kívül. A 2020. július 13-án meghallgatott tanú, **dr. K. P. A.** által elmondottakat a felperes a menetlevelekkel kívánta cáfolni. Ezen bizonyítási indítvány előterjesztésére a Pp. 220.§ (3) bekezdésében biztosított 15 napos határidőben került sor, figyelemmel a Pp. 220.§ (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra.
- [10] Ezentúl az elsőfokú bíróság tévesen mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat: a meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapítható, hogy a felperes minimum heti két alkalommal reggel 8 óra magasságában indult meg a pesti járással és jellemzően 13 - 14 órakor érkezett meg. Ez heti átlagban 12 óra, havi átlagban 48-60 óra gépjárművezetést eredményezett. Erre figyelemmel az alperes által előadott havi 30-35 óra gépjárművezetés elfogadása iratellenes és jogszerűtlen, sérti a Pp. 263.§ (1) bekezdésében és a Pp. 279.§ (1) bekezdésében foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy a felperes rendszeresen kábítószer, fegyvert, lőszert, vizeletet, nagy mennyiségű készpénzt szállított. Észrevételezte, hogy már önmagában a bíróság által megállapított és elismert többletmunka alapján is okszerűtlen alacsony mértékben határozta meg az elsőfokú bíróság a helyettesítési díj mértékét. Állította, hogy a keresetben érvényesített követelés, a helyettesítési díj mértéke nem volt eltúlzott.
- [11] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a felperes kapcsolt munkakörét, az ítéleti rendelkezés azonban téves ténybeli és nem megalapozott jogi következtetésen alapul. Az alperes a perben nem ismerte el, hogy a kézbesítés és a gépjárművezetés más, a gondnoki munkakörtől eltérő munkakörbe tartozó feladatot jelent, az alperes az ellenkérelmében éppen azt fejtette ki, hogy a kézbesítési feladatok nem képezik szerves részét a gondnoki munkának, de egyben kijelentette, hogy a felperes kézbesítési feladatai mellett gondnoki feladatokat is ellátott. Az alperes értelmezése tehát az volt, hogy a kézbesítési feladat bár nem szerves, de egyértelműen része a gondnoki munkának, az a gondnoki teendőkkel összefüggésbe hozható. Az alperes a gépjárművezetés tekintetében lényegében ugyanezen az állásponton volt: ugyancsak a kapcsolt munkakörre hivatkozott a 7. számú tárgyalási jegyzőkönyvben, amikor kifejtette, hogy a gépjárművezetés és a kézbesítés valóban más munkakörbe tartozó feladat, de ezt nem a felperesi munkavégzésre reagálva fejtette ki az alperes, hanem a 37/2011. (X.28.) BM rendelet rendelkezéseire utalt, mely ezeket elkülöníti. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 346.§ (4)-(5) bekezdésében foglaltakat nem megfelelően alkalmazta a tényállás megállapítása során. Kérte, hogy az Ítélet tábla a tényállást a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) pontja alapján módosítsa. Hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.892/2016/10. számú döntésében foglaltakra. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a Kjt. 24.§ (1) bekezdés és a kollektív szerződés azon előírását nem vette figyelembe, hogy a helyettesítési díj feltétele a más munkakörbe tartozó feladatok ellátása és a jelentős többletmunka. Az alperes álláspontja az volt, hogy a felek szóbeli megállapodása alapján a felperes munkaköre módosult, ezen feladatok ténylegesen a felperes munkakörébe tartoztak. E körben hivatkozott a Kúria Mfv.10.169/2017/5. számú ítéletében foglaltakra. A kúriai ítélet alapján nem a munkakör megnevezésének, hanem a hosszabb időn keresztül ellátott feladatoknak van

jelentősége. A felperes azon jogi érvelésének, hogy a gépjárművezetés és a kézbesítés nagyobb felelősséggel jár együtt, nincs jogi relevanciája. Hangsúlyozta, hogy a gondnoki munkakör ellátásához nélkülözhetetlen a gépjármű használata. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem tett teljeskörűen eleget a Pp. 346.§ (5) bekezdésében foglalt jogi indokolási kötelezettségnek. 50.000 forint másodfokú perköltség megfizetését kérte.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelme az alperesi fellebbezéssel érintett részben az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Ismételten előadta, hogy az elsőfokú bíróságnak a felperesi munkakör szóbeli megállapodással történő bővítésére vonatkozó okfejtése ellentétes a bírói gyakorlattal és azzal, hogy az alperes állományában a 37/2011. (X.28.) BM rendelet 6.§-a alapján az 1. számú melléklet egyértelműen rögzítette az alperesnél létező munkaköröket

[13] **A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai**

[14] A fellebbezések - az alábbiak szerint - megalapozatlanok.

[15] A Kjt. 24.§ (1) bekezdése szerint ha a közalkalmazott munkaköre ellátása mellett a munkáltató rendelkezése alapján átmenetileg más munkakörébe tartozó feladatokat is ellát, s ezáltal jelentős többletmunkát végez, illetményén felül a végzett munkával arányos külön díjazás (helyettesítési díj) is megilleti.

[16] A perbeli jogvita lényege az volt, hogy a felperes állítása szerint a gondnoki munkaköre mellett folyamatosan ellátott gépjárművezető, karbantartó kazánkezelő, kertész és kézbesítő feladatokat is, melyek ellentételezése folytán helyettesítési díjat igényelt. A nem vitatott tényadatok alapján a felperes a perbeli időszakban végig gondnok munkakörben került foglalkoztatásra, a munkaköre változatlan volt. A nem vitatott peradatok szerint a perbeli időszakban az alperesnél gépjárművezető, karbantartó, kazánkezelő és kertész munkakörben nem foglalkoztattak más munkavállalót. Kertész munkakörben közfoglalkoztatottak alkalmazására került sor, illetőleg a felperesnek volt egy segédje, „...”, aki a felperes irányítása mellett segített a gondnoki, kertészi és karbantartói feladatok ellátásában.

[17] Elsődlegesen ezért abban a kérdésben kellett állást foglalni - a becsatolt munkaköri leírások és az alkalmazandó jogszabályok figyelembevételével - hogy ezek a feladatok a felperes gondnoki munkakörébe beletartoztak-e vagy sem.

[18] A felperes 2013. évi munkaköri leírása sem a postai kézbesítői, sem a gépjárművezetői feladatokat nem tartalmazta. Az alperes mind az ellenkérelmében, mind a tárgyalási jegyzőkönyvben egyértelműen elismerte, hogy a postai kézbesítői feladatok nem tartoztak a felperes munkakörébe. A postai kézbesítés tekintetében tehát a felek által nem vitatottan, a felperes egyéb más munkakörébe tartozó feladatokat látott el és ennek időtartama tekintetében is egyező tényelődásokat tettek, annak mértékét napi 30 percben határozták meg.

- [19] Az alperes az ellenkérelmében és a 7. számú jegyzőkönyvben nemcsak a kézbesítői feladatok, de a gépjárművezetés tekintetében is elismerte, hogy az más munkakörbe tartozó feladatokat jelent, ezért megalapozatlan az e vonatkozásban előterjesztett fellebbezési hivatkozása. A 7. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldalán ugyanis konkrétan úgy nyilatkozott, hogy a „gépjárművezetés és a kézbesítés valóban más munkakörbe tartozó feladatot jelent”. Valóban hivatkozott arra is, hogy a gépjárművezetés a gondnoki feladatok ellátásával merült fel, de ezt a bizonyítási eljárás adatai cáfolták, a gépjárművezetés nem kizárólagosan a gondnoki feladatok ellátásával volt összefüggésben, nem tekinthető ugyanis ilyennek a leszerelendő munkatársak és az iratok, bizonyítékok szállítása. Önmagában az, hogy a gondnoki feladatok körében a beszerzés is gépjármű vezetésével történt, az egyéb személyszállítási és irat-, illetőleg anyagszállítási (vizelet, dokumentumok, kábítószer, stb.) feladatok ellátását nem sorolja a felperes gondnoki munkakörébe. Az alperes ellenkérelme továbbá azt tartalmazta, hogy a gondnoki munkakör részét képezik a karbantartói, kazánkezelői és kertészeti feladatok ellátása. Az alperes tehát elismerte, de a 37/2011. (X. 28.) BM rendelet is alátámasztja, hogy a gépjárművezetés és a postai kézbesítői feladatok nem képezték a felperes munkakörét, az más munkakörbe tartozó feladat volt. Az alperes a jelentős többletmunkát vitatta e tekintetben, mint konjunktív törvényi feltétel megvalósulását.
- [20] Ugyanakkor vitatott volt a felek között az, hogy a karbantartói kazánkezelői és a kertészeti feladatok a felperes munkaköri leírása folytán a felperes munkakörébe tartoztak-e, vagy azok más munkakörbe tartozó feladatnak minősültek. A felperes e körben hivatkozott a Kjt-nek a belügyminiszter ágazati irányítása alá tartozó egyes szerveknél történő végrehajtásáról szóló 37/2011. (X.28.) BM rendeletben foglaltakra és különösen a 6.§ (1) bekezdésében, valamint az 1. számú mellékletben foglaltakra. A hivatkozott BM rendelet 6.§ (1) bekezdése szerint az 1.§-ban meghatározott munkáltatóknál az 1-3. melléklet tartalmazza a közalkalmazotti munkaköröket, az ezekhez kapcsolódó fizetési osztályokat, a képesítési és más többletkövetelményeket, a vezetői pótlék mértékét, továbbá azokat a munkaköröket, amelyekben nem kötelező pályázat kiírása. Az 1. számú melléklet a fizikai munkakörök között szabályozza a gépjárművezetőt, a gondnokot, a karbantartót, kazánkezelőt és a kertészt. A BM rendelet a karbantartót, kazánkezelőt egy munkakörként szabályozza, melyből következően a karbantartói és a kazánkezelői feladatok nem választhatók szét egymástól. A felperes előadta, hogy miután a jogszabály kógens módon meghatározza a munkaköröket és ezekhez kapcsolódóan a fizetési osztályokat is, melyek ráadásul a hivatkozott munkakörök tekintetében el is térnek, ezért az alperesnek nem volt módjában a felperes munkaköri leírásába besorolni a más munkakörbe tartozó munkaköri feladatokat.
- [21] A felperes perbeli időszakra releváns munkaköri leírása nem került becsatolásra, a legutolsó munkaköri leírás, ami a másodfokú bíróság rendelkezésére áll, az a 2013. július 25. napján kelt okirat. E szerint a gondnok munkakör célja a rendőrkapitányság épületének és környezetének karbantartása, a komoly szakértelemet nem igénylő hibák azonnali elhárítása, javítási munkálatok elvégzése. Ehhez képest azonban az alperes a munkaköri leírást a gondnoki munkakörhöz nem tartozó munkaköri feladatokkal is bővítette: a munkaköri feladatok között szerepel a rendőrkapitányság gépjárműállományának karbantartása, külső-belső tisztítása, a gépjárművek időszakos szervizekre történő átvitele, a fűtési rendszer működtetése és ellenőrzése, a nyomásmérő órák ellenőrzése, a kapitányság épületének karbantartása, a szükséges javítások, hibák elhárítása. (Saját hatáskörben elvégezhető fűrés, festés-mázolás, izzócsere, zár és nyílászáró javítás, egyszerűbb elektromos munkák, asztalos munkák, lakatos munkák, hegesztés, eldugult csatornatisztítás, vízvezetékcsatlakozás, valamint egyéb komoly szakértelmet nem igénylő szerelési és

javítási munkálatok.) A másodfokú bíróság szerint ez egyértelműen a 37/2011. (X. 28.) BM rendelet 1. számú mellékletében szereplő karbantartó, kazánkezelő munkakörbe tartozó munkaköri feladat. A gondnoki munkakörbe ugyanis legfeljebb kisebb javítási munkálatok (pl. izzócsere, zárcsere) tartozhatnak, de bizonyosan nem tartozik ebbe a körbe a gépjárművek szervizelése, műszaki vizsgáztatása, téli-nyári gumicsereje, takarítása, festés-mázolás, és a kazánkezelői feladatok. Ezzel a felperes gondnoki munkaköre nem volt kibővíthető, mert a 37/2011. (X. 28.) BM rendelet ezt önálló munkakörként határozza meg, a kógens jogszabályi előírásokkal ellentétesen ezért egy teljesen más munkakörbe tartozó munkaköri feladatok egészével a munkáltató a felperes gondnoki munkakörét nem egészíthette ki. E vonatkozásban a bizonyítékok és a jogszabályok nem megfelelő értékelésével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes munkaköre e feladatok ellátásával módosult, és hogy a munkakörre vonatkozó kógens jogszabályi előírás az alperest a gondnoki munkakörbe tartozó feladatok megállapítása során nem korlátozta. Ezzel szemben helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy a hivatkozott BM rendelet 6.§-a és az 1. számú mellékletben meghatározott munkaköri kategóriák képezik az alapját a közalkalmazottak fizetési osztályba való besorolásának, ezért kettős munkakör létesítését nem lehetséges, mert ez a teljes besorolást alaptalanná tenné. A felperes gondnok munkaköre a kazánkezelői, karbantartói feladatok huzamosabb időn keresztül történő ellátásával nem módosult, a munkaköri leírás nem tartalmazhatta volna egy teljesen más munkakör (karbantartó) munkaköri feladatait.

- [22] A rendőrkapitánysághoz tartozó egyéb területek, udvar, parkoló karbantartása körébe tartozik azonban a másodfokú bíróság szerint a fűnyírás és a bokormetszés, valamint a lehullott levelek összeseprese. Ezek a másodfokú bíróság szerint csak járulékos és időszakosan felmerülő kertészeti munkák, ezért a gondnoki feladatok körébe sorolhatóak. Ezen alapszintű kertészeti feladatok az udvarrendezés körébe beletartoztak, ezért azt a másodfokú bíróság nem találta önálló munkakörnek, egyéb kertészeti feladatok pedig nem merültek fel.
- [23] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes gondnoki munkaköre mellett ellátta a postai kézbesítői, a karbantartási és ahhoz kapcsolódóan 2017. márciusáig a kazánkezelői, valamint a gépjárművezetői feladatokat is. Ezen három munkakör tekintetében ezért szükség volt a felmerült többletmunka értékelésére, miután a Kjt. 24.§ (1) bekezdése szerint csak jelentős mértékű többletmunka esetén jár a többletdíjazás.
- [24] Erre irányult a felperes bizonyítási indítványa, melyet a felperes felettesének tanúkénti meghallgatását követően terjesztett elő. A Pp. 220.§ (1) bekezdés b) pontja szerint a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követően a fél az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig akkor terjeszthet elő további bizonyítási indítványt, illetve bocsáthat rendelkezésre további bizonyítékot, ha valamely bizonyítási eszköz bizonyító erejének, bizonyítás eredményének cáfolatára szolgál, feltéve, hogy az ellenbizonyítás lehetőségének módja, eszköze csak a lefolytatott bizonyításból vált számára felismerhetővé. A felperes alaptalanul hivatkozott e tekintetben az elsőfokú bíróság jogszabálysértő eljárására, mert a menetlevelek mint bizonyítási eszközök nemcsak a lefolytatott bizonyításból váltak felismerhetővé. Ezért helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor e tekintetben a bizonyítási indítványt a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyta.

- [25] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy önmagában a napi 30 percben végzett postai kézbesítés helyettesítési díj alapjául nem szolgálhat a Kjt. 24.§ (1) bekezdésében szereplő törvényi feltétel, a jelentős többletmunka hiányában. A napi 30 perc, az heti 2 és ½ órát jelentett a heti 40 órás munkaidőből, ami ténylegesen 6,25%-os arányt mutatott. Ez jelentős többletmunkának nem tekinthető.
- [26] A másodfokú bíróság szerint ugyancsak nem bizonyított a jelentős többletmunka a karbantartói, kazánkezelői feladatok esetében. Valamennyi tanú megerősítette és a felperes is elmondta, hogy a rendőrkapitányság régi épületében 2017. márciusáig volt kazán, ezt követően a felperes kazánnal kapcsolatos feladatokat nem látott el. 2017. márciusáig a kazánnal kapcsolatos feladatok szezonálisan jelentkeztek, a felperes feladata volt a kazán beindítása, a próbafűtés elvégzése és riasztás esetén történő intézkedés. Ugyancsak az új épületbe költözéstől már külön karbantartója volt az épületnek és csak az egyes őrökön kellett ellátni a karbantartói feladatokat. E karbantartói feladatokat a felperes nem egyedül látta el, hanem a mellette dolgozó közfoglalkoztatottal, aki a felperes gondnoki feladataiba is besegített. A felperesnek továbbra is megmaradtak a gépkocsikkal kapcsolatos karbantartási feladatai, a gépkocsi szervizelése, tisztítása, mosása, gumicsere, illetőleg az azzal kapcsolatos ügyintézés, de ezeket az eshetőlegesen jelentkező feladatokat sem egyedül látta el, hanem abban más munkavállalók is, a közfoglalkoztatott és hivatásos állományúak is közreműködtek. Vagyis az új épületbe költözéssel a felperes gondnoki és kazánkezelő-karbantartói feladatai jelentősen lecsökkentek, azt korábban is és ezt követően is másokkal együtt látta el. Erre tekintettel a jelentős többletmunka nem igazolt.
- [27] A gépjárművezetés volt az a munkaköri feladat, ami tekintetében az elsőfokú bíróság az eltérő munkaköri feladatokat és a jelentős többletmunkát is bizonyítottanak találta, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. Mindkét tanú elmondta, hogy a felperes munkaidejének legnagyobb részét 2017. márciusától a gépjárművezetés tette ki. Ennek mértékét a tanúvallomások az elsőfokú bíróság megállapításával szemben heti 12, havi 48 órában támasztották alá, mely a havi munkaidő 27%-a. Ugyanakkor a többletmunka körében értékelni kellett azt is, hogy a gépjárművezetés részben a gondnoki feladatokkal összefüggésben merült fel, egyrészt az anyagbeszerzés biztosítása, másrészt pedig a rendőrőrsökön felmerülő kisebb karbantartási munkálatok ellátása végett. Ezt a felperes 9. számú jegyzőkönyben tett saját személyes előadása is alátámasztja.
- [28] Mindezen kiegészítéssel az elsőfokú bíróság a Kjt. 24.§ (1) bekezdése szerinti, a végzett munkával arányos külön díjazás összegét helytállóan állapította meg, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [29] A fellebbezésben előadott egyéb eljárási szabálysértések megalapozatlanok. Az alperes a fellebbezésében alaptalanul állította a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt jogi indokolási kötelezettség megsértését. A következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg (Mfv.I.10.137/2017/5., Mfv.II.10.169/2017/5.). Az elsőfokú bíróság ítélete tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és azok értelmezését, rögzítette a tényállást és

az abból figyelembe vett körülményeket, valamint levont következtetéseiről is megfelelően, a bizonyítékok egybevetésével számot adott.

- [30] Az anyagi pervezetés körében sem történt olyan szabálysértés, ami az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem volt lehetséges.

Záró rész

- [31] A másodfokú perköltséget a Pp. 82.§ (2) bekezdése alapján a peres felek maguk viselik.
- [32] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdése alapján személyes illetékmentes, a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a le nem rótt fellebbezési illetéket a Pp. 95.§ (1) bekezdése alapján a Magyar Állam viseli. A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46.§ (1) bekezdésén alapult.
- [33] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [34] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2021. február 4.

. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kulisity Mária s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: